Dosarul nr.1-3113/2024
1-24145760-12-1-19122024

S E N T I N Ţ A
În numele L E G I I

14 martie 2025 mun.Chișinău
Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani
În componența:
Președintelui ședinței, judecător Angela Catană
Grefierului Nicolae Leucă
Cu participarea:
Procurorului Maria Copeiciuc
Apărătorului Boris Dariev
Inculpatului Ion Cavcaliuc

Examinând în cadrul şedinţei de judecată publică, *în condiţiile art.509 Cod de procedură penală, în procedura acordului de recunoaştere a vinovăţiei*, cauza penală privind învinuirea lui:
Cavcaliuc Ion Ivan, născut la *****, IDNP *****, cetățean al Republicii Moldova, de naționalitate moldovean, originar și domiciliat în *****, studii medii, neangajat oficial în câmpul muncii, supus militar, căsătorit, doi copii minori la întreținere, fără antecedente penale, în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) din Codul penal,

Cauza a fost repartizată judecătorului Angela Catană conform prevederilor art.344 CPP la 19.12.2024, fiind examinată în perioada 19.12.2024- 14.03.2025,
Instanța a

C O N S T A T A T :

1. Cauza a fost examinată în temeiul *art.509 Cod de procedură penală, în procedura acordului de recunoaştere a vinovăţiei*.
2. Inculpatul Cavcaliuc Ion Ivan, deținând dreptul de a conduce mijloace de

transport, acționând în mod intenționat și conștientizând caracterul social periculos al faptului de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, precum și al consecințelor care pot surveni în urma neglijării prevederilor pct.14 lit.a) al Regulamentului Circulației Rutiere, în conformitate cu care „*conducătorului de vehicul îi este interzis să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influența drogurilor sau altor substanțe contraindicate, sub influența preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacției*", la data de 29.09.2013 a urcat la volanul automobilului de model „*****" cu n/î ***** și în timp ce conducea mijlocul de transport pe bd.Mircea cel Bătrîn nr.9/1, mun.Chișinău, aproximativ la ora 16:00 min., a fost stopat de către agentul constatator al INP al IGP al MAI, inspector *****. Fiind suspectat în conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate, conducătorul auto Cavcaliuc Ion a fost îndreptat, conform Hotărîrii Guvernului nr.296 din 16.04.2009 „*cu privire la aprobarea Regulamentului privind modul de testarea alcoolscopică și examinarea medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei*", la Dispensarul Republican de Narcologie, dislocat în mun.Chișinău, str.Petru Rareș nr.32, pentru examinarea medicală în vederea stabilirii stării de ebrietate și naturii ei, iar potrivit procesului-verbal nr.***** al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, din 29.09.2013, fiind stabilit că Cavcaliuc Ion se afla în stare de ebrietate provocată de stupefiante (cannabinoide), cu concentrația de 202ng/ml.

3. *Organul de urmărire penală a încadrat acțiunile lui Cavcaliuc Ion Ivan potrivit prevederilor art.264[1] alin.(1) din Codul penal, conducerea mijlocului de transport în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante.*
4. La *****, în conformitate cu prevederile art.281, art.282 și art.283 din Codul de procedură penală, Cavcaliuc Ion Ivan, a fost pus sub învinuire, fiindu-i incriminată comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) din Codul penal.
5. La etapa urmăririi penale, Cavcaliuc Ion Ivan, asistat de apărătorul său Boris Dariev, și-a manifestat voința să încheie acord de recunoaștere a vinovăției.
6. Astfel, la inițiativa lui Cavcaliuc Ion și a apărătorului acestuia, Boris Dariev și în conformitate cu prevederile art.504 și art.505 din Codul de procedură penală, având aprobate, în scris, limitele pedepsei de către procurorul ierarhic superior și luând în considerare faptul că, în baza probelor administrate, reiese că faptele au fost săvârșite de inculpat și rezultă stabilirea vinovăției acestuia, a fost întocmit *acord de recunoaștere a vinovăției* pe cauza penală în privința lui Cavcaliuc Ion Ivan.
7. Inculpatul Cavcaliuc Ion, în cadrul ședinței de judecată, a declarat că, la data de 29 septembrie 2013 deplasându-se cu mașina prin oraș, a fumat o țigară și a simțit ceva straniu. La o distanță de 2-3 km a fost stopat de către un echipaj de

poliție, fiind condus la Dispensarul Republican de Narcologie, unde a fost supus testării care a arătat un rezultat pozitiv la cannabis.

8. Apărătorul inculpatului, avocatul Boris Dariev, a susținut poziția clientului său și a solicitat ca instanța de judecată să accepte acordul de recunoaștere a vinovăției care a fost negociat de către clientul său cu organul de urmărire penală.
9. În cadrul ședinței de judecată, acuzatorul de stat Maria Copeiciuc a solicitat ca instanța de judecată să accepte acordul de recunoaștere a vinovăției semnat la etapa urmăririi penale, cu recunoașterea inculpatului Cavcaliuc Ion Ivan vinovat de comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) din Codul penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce reprezintă 25 000 lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.
10. Analizând declarațiile inculpatului Cavcaliuc Ion depuse în ședința de judecată, instanța le reține ca fiind în concordanță cu circumstanțele de fapt ale cauzei, considerându-le veridice.
11. La fel, instanța de judecată reține că, la etapa urmăririi penale au fost acumulate următoarele probe care au fost puse la baza învinuirii, au fost acceptate de inculpat la etapa semnării acordului de recunoaștere a vinovăției și au fost puse la baza acordului de recunoaștere a vinovăției înaintat instanței de judecată pentru acceptare:

- *Declarațiile martorului* *****, care a comunicat că activează în calitate de inspector patrulare rutieră al INP al IGP. La 29.09.2013, fiind implicat în serviciu împreună cu colegul Chiperi Eugen, în jurul orei 16:00 min., în timpul patrulării pe bd.Mircea cel Bătrîn nr.9/1, mun.Chișinău, a stopat automobilul de model „*****” cu n/î *****, pentru conducere neadecvată. În urma stopării automobilului, la volan s-a stabilit a fi o persoană de gen masculin, care a fost identificată ca fiind Cavcaliuc Ion. În timpul verificării actelor, acesta manifesta un comportament neadecvat, avea o vorbire neclară, prin urmare au apărut suspiciuni că acesta a condus mijlocul de transport în stare de ebrietate, produsă de substanțe narcotice, psihotrope sau alte substanțe cu efect similar. În legătură cu suspiciunea apărută, conducătorul auto Cavcaliuc Ion a fost îndreptat la Dispensarul Republican de Narcologie, de pe str.Petru Rareș nr.32, mun.Chișinău, în vederea examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și a naturii ei. În urma investigației efectuate, testul nr.6, a fost stabilit rezultatul pozitiv. La fel, de la Cavcaliuc Ion au fost prelevate probe biologice, f.d. 18.
- *Procesul-verbal de examinare a obiectului* din 09.12.2013, conform căruia a fost supus examinării procesul-verbal nr.***** al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei,

eliberat de IMSP Dispensarul Republican de Narcologie, fiind stabilit faptul că Cavcaliuc Ion, în rezultatul examinării medicale și prelevării probelor biologice, se afla în stare de ebrietate provocată de stupefiante (cannabinoide), cu concentrația de 202ng/ml, f.d. 10.

- *Documente:* procesul-verbal nr.***** al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, eliberat de IMSP Dispensarul Republican de Narcologie în privința lui Cavcaliuc Ion, f.d. 9.

Aprecierea instanței de judecată:

12. Verificând respectarea condiţiilor prevăzute de art.505 Cod de procedură penală şi audiind inculpatul Cavcaliuc Ion Ivan, în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanţa a constatat că inculpatul recunoaște în totalitate faptele indicate în învinuire și vinovăția lui în comiterea acestora.
13. În acord cu art.93 alin.(1) Cod de procedură penală, *probele sunt elemente de fapt dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenţei sau inexistenţei infracţiunii, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăţiei, precum şi la stabilirea altor împrejurări importante pentru justa soluţionare a cauzei*.
14. În corespundere cu art.101 alin.(1), (2) Cod de procedură penală, *fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţei, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Reprezentantul organului de urmărire penală sau judecătorul apreciază probele conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege*.
15. În acest context, prin prisma art.100 alin.(4) din Codul de procedură penală, *toate probele administrate în cauza penală vor fi verificate sub toate aspectele, complet şi obiectiv. Verificarea probelor constă în analiza probelor administrate, coroborarea lor cu alte probe, administrarea de noi probe şi verificarea sursei din care provin probele, în conformitate cu prevederile prezentului cod, prin procedee probatorii respective*.
16. La caz, instanța susține că în jurisprudența sa, Curtea Europeană a menționat că, deși articolul 6§1 din Convenție garantează dreptul la un proces echitabil, acesta nu stabilește reguli privind admisibilitatea probelor, problemă care trebuie să fie reglementată în primul rând de dreptul național *(Lhermitte v. Belgia [MC], 29 noiembrie 2016, §83)*, or atunci când Curtea Europeană verifică încălcări ale procedurii de administrare a probelor, ea constată modul în care această încălcare afectează caracterul echitabil al întregii proceduri *(Bykov*

v.Rusia [MC], 10 martie 2009, §89, Prade v.Germania, 3 martie 2016, §33, Dimitrov și Momin v. Bulgaria, 7 iunie 2018, § 51, 62).

17. Pe plan național, art.95 alin.(1) din Codul de procedură penală prevede că, *sunt admisibile probele pertinente, concludente şi utile administrate în conformitate cu prezentul cod*, iar art.95 alin.(2) din Codul de procedură penală stabilește că, *chestiunea admisibilităţii datelor în calitate de probe o decide organul de urmărire penală, din oficiu sau la cererea părţilor, ori, după caz, instanţa de judecată*, important fiind accesul în egală măsură a tuturor părților la cercetarea probei.
18. Astfel, instanța a constatat din materialele cauzei că partea apărării a avut accesul în egală măsură la cercetarea tuturor probelor enunțate în dosar inclusiv să le conteste, în conformitate cu prevederile art.101 alin.(4) din Codul de procedură penală, adoptând o poziție clară, prin care au renunțat expres la anumite garanții procesuale, solicitând examinarea cauzei în procedura acordului de recunoaștere a vinovăției.
19. Prin urmare, fiind cercetate în cumul probele administrate în cadrul urmăririi penale, se constată că acestea sunt pertinente și concludente, precum și coroborează între ele, nefiind stabilite anumite contradicții esențiale și semnificative între probele materiale, iar în ansamblu confirmă circumstanțele expuse în învinuirea adusă inculpatului.
20. În conformitate cu prevederile art.14 alin.(1) din Codul penal, *infracțiunea este o faptă (acțiune sau inacțiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvârșită cu vinovăție și pasibilă de pedeapsă penală*.
21. Conform art.51 alin.(1) din Codul penal, *temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârşită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale*.
22. Potrivit art.52 alin.(1) din Codul penal, *se consideră componență a infracțiunii totalitatea semnelor obiective şi subiective, stabilite de legea penală, ce califică o faptă prejudiciabilă drept infracțiune concretă*. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că, *componenţa infracţiunii reprezintă baza juridică pentru calificarea infracţiunii potrivit unui articol concret din prezentul cod*.
23. Conform art.113 alin.(1) din Codul penal, *se consideră calificare a infracţiunii determinarea şi constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârşite şi semnele componenţei infracţiunii, prevăzute de norma penală*. Alin.(2) al aceluiași articol stabilește că, *calificarea oficială a infracțiunii se efectuează la toate etapele procedurii penale de către persoanele care efectuează urmărirea penală și de către judecători*.
24. Instanța de judecată relevă că în cauza *Kokkinakis vs.Grecia din 25.25.1993*, CtEDO a statuat că o infracțiune trebuie să fie definită clar prin lege. Această condiție va fi îndeplinită atunci când individul poate să știe, pornind de la

prevederea normei pertinente și la nevoie cu ajutorul interpretării ce-i este dată în jurisprudență, ce acte și omisiuni sunt de natură să-i angajeze răspunderea penală.

25. Verificând respectarea condițiilor prevăzute de art.505 din Codul de procedură penală, audiind inculpatul Cavcaliuc Ion, în coraport cu cercetarea tuturor probelor administrate la faza urmăririi penale, instanța a constatat că ultimul recunoaște în totalitate faptele incriminate și indicate în acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat, acțiunile căruia, instanța le încadrează în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal, după semnele invocate *infra*.
26. Potrivit prevederilor art.134^{12} din Codul penal, în redacţia Legii în vigoare la momentul săvârșii faptei, prin *stare de ebrietate* se înţelege starea de dereglare psihofuncţională a organismului survenită în urma consumului de alcool, de substanţe narcotice, psihotrope şi/sau de alte substanţe cu efecte similare.
27. Potrivit pct.14 lit.a) al Regulamentului circulației rutiere, *conducătorului de vehicul îi este interzis: să conducă vehiculul în stare de ebrietate, sub influenţa drogurilor sau altor substanţe contraindicate, sub influenţa preparatelor medicamentoase care provoacă reducerea reacţiei, fiind bolnav, traumatizat sau într-o stare avansată de oboseală de natură să-i afecteze capacitatea de conducere.*
28. În consecință, instanța de judecată determină că, ansamblul de probe cercetate confirmă indubitabil învinuirea adusă inculpatului Cavcaliuc Ion Ivan.

Încadrarea juridică:

Astfel, acţiunile inculpatului Cavcaliuc Ion Ivan, de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate produsă de substanțe stupefiante, întrunesc latura obiectivă a infracțiunii prevăzute la art.264^1 alin.(1) din Codul penal, în redacția Legii nr.119 din 23.05.2013, în vigoare din 21.06.2013.

Stabilirea pedepsei inculpatului Cavcaliuc Ion:

29. Așadar, instanța de judecată consideră necesar să accepte acordul de recunoaștere a vinovăției semnat de părți, iar Cavcaliuc Ion Ivan, să fie condamnat pentru comiterea infracțiunii prevăzute de art.264^1 alin.(1) din Codul penal, în redacția Legii nr.119 din 23.05.2013, în vigoare din 21.06.2013, reieșind din considerentele enumerate *supra*, precum și din totalitatea probelor examinate în faza urmăririi penale și constatate ca fiind pertinente, concludente și veridice, care în ansamblu coroborează între ele, se completează între ele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert că anume inculpatul Cavcaliuc Ion Ivan

a comis infracţiunea constatată cu vinovăţie şi în acţiunile sale se atestă prezenţa tuturor elementelor componenţei de infracţiune de care a fost acuzat.

30. În concluzie, în cadrul examinării circumstanțelor cazului și probatoriului administrat, a fost stabilită întrunirea tuturor elementelor infracțiunii în acțiunile lui Cavcaliuc Ion Ivan și nu au fost stabilite circumstanțe care să înlăture caracterul penal al faptei.
31. În conformitate cu prevederile art.389 alin.(1) Cod de procedură penală, *sentinţa de condamnare se adoptă numai în condiţia în care, în urma cercetării judecătoreşti, vinovăţia inculpatului în săvârşirea infracţiunii a fost confirmată prin ansamblul de probe cercetate de instanţa de judecată*.
32. Iar conform art.389 alin. (2) Cod de procedură penală, *sentinţa de condamnare nu poate fi bazată pe presupuneri sau, în mod exclusiv ori în principal, pe declaraţiile martorilor depuse în timpul urmăririi penale şi citite în instanţa de judecată în absenţa lor*.
33. În cadrul ședinței de judecată s-a stabilit vinovăția inculpatului Cavcaliuc Ion, dincolo de orice îndoială rezonabilă. Din care motive, instanța de judecată va accepta acordul de recunoaștere a vinovăției și va emite o sentință de condamnarea în privința acestuia.
34. Potrivit art.24 alin.(2) din Codul de procedură penală, *instanţa judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării şi nu exprimă alte interese decît interesele legii.*
35. La stabilirea categoriei şi termenului de pedeapsă, în conformitate cu prevederile art.art.7, 61, 75 – 77 Cod penal, instanţa de judecată ţine cont şi reiese din scopul pedepsei penale, care urmăreşte restabilirea echităţii sociale, corectarea persoanei vinovate şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni şi ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale acestuia.
36. Aşadar, în corespundere cu art.7 Cod penal, *la aplicarea legii penale se ţine cont de caracterul şi gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, de persoana celui vinovat şi de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea penală*.
37. Conform prevederilor art.75 Cod penal, *persoanei recunoscute vinovate de săvârşirea unei infracţiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod şi în strictă conformitate cu dispoziţiile Părţii generale a prezentului cod. La stabilirea categoriei şi termenului pedepsei, instanţa de judecată ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanţele cauzei care atenuează*

ori agravează răspunderea, de influenţa pedepsei aplicate asupra corectării şi reeducării vinovatului, precum şi de condiţiile de viaţă ale familiei acestuia.

38. Astfel, pedeapsa aplicată are drept scop de a influenţa inculpatul de a-şi revizui atitudinea faţă de valorile sociale şi comportamentul faţă de membrii societăţii, or, pentru a-şi atinge scopul, o pedeapsă penală nu trebuie să fie retribuitivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că aceasta nu trebuie privită ca preţul pe care trebuie să-l plătească persoana pentru fapta prejudiciabilă şi excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, ci realizarea dreptăţii.
39. În conformitate cu art.61 alin.(1) și (2) din Codul penal, *pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârşit infracţiuni, cauzând anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea şi resocializarea condamnatului, precum şi prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni atât din partea condamnaţilor, cât şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.*
40. Concomitent, executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate. Pedeapsa aplicată persoanei recunoscute vinovate trebuie să fie echitabilă, legală și corect individualizată, capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.
41. Instanța remarcă că pedeapsa este echitabilă când ea impune infractorului lipsuri și restricții ale drepturilor lui, proporționale cu gravitatea infracțiunii săvârșite și este suficientă pentru restabilirea echității sociale, adică a drepturilor și intereselor victimei, statului și întregii societăți, perturbate prin infracțiune.
42. De altfel, pedeapsa este echitabilă și atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului și prevenirea comiterii de noi infracțiuni atât de către condamnat, cât și de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreț față de ea și nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului și nici pentru prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.
43. În concordanță, instanța consideră că o pedeapsă prea aspră generează apariția unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire și de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecințe contrare scopului urmărit.
44. În aceste sens, instanța de judecată menționează că scopul pedepsei penale nu este ca aceasta să fie retributivă, intimidatoare sau vindicativă, în sens că pedeapsa nu trebuie privită ca „prețul” pe care trebuie să-l plătească persoana

pentru fapta prejudiciabilă, ci trebuie să reflecte un echilibru între gravitatea faptei prejudiciabile și urmările ei, prin excluderea caracterului vindicativ al pedepsei, urmărindu-se ca statul să nu urmărească răzbunarea, ce ar genera altă răzbunare, prin încălcarea dreptului, ci realizarea dreptății, inclusiv prin prisma principiilor proporționalității și cel al echității lor.

45. Instanța concluzionează că sentința de condamnare în prezenta cauză penală va avea un efect preventiv serios atât pentru inculpat, cât și pentru alte persoane predispuse la comiterea unor astfel de infracțiuni și va constitui o garanție și o asigurare că drepturile și libertățile consfințite în Constituția Republicii Moldova și alte legi ale statului sunt apărate, iar violarea lor este contracarată și pedepsită.
46. În cadrul individualizării pedepsei, instanța de judecată ține cont și de regula nr.6 din Recomandarea nr. R (92) 16 a Comitetului de miniștri către statele membre referitoare la regulile europene asupra sancțiunilor aplicate în comunitate *(adoptată de Comitetul de Miniştri în 19 octombrie 1992, cu ocazia celei de a 482-a reuniune a Delegaţiilor de Miniştri)*, potrivit căreia „natura și durata sancțiunilor și măsurilor aplicate în comunitate trebuie de asemenea să fie proporțională cu gravitatea infracțiunii pentru care un delincvent a fost condamnat sau o persoană este inculpată, cât și cu situația personală a acesteia”.
47. Din examinarea textului de lege invocat, rezultă că aceste criterii sunt obligatorii și trebuie avute în vedere în procesul de stabilire și aplicare a pedepsei.
48. Drept urmare, la stabilirea felului şi a măsurii de pedeapsă, instanţa de judecată i-a în seamă că pedeapsa constituie nu numai un supliciu pentru infracțiunea săvârșită de către inculpat, ci are drept scop corectarea şi reeducarea acestuia în spiritul executării stricte a legii, prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni.
49. La aplicarea pedepsei penale lui Cavcaliuc Ion Ivan, instanţa de judecată va respecta criteriile generale de individualizare a pedepsei.
50. La caz, infracţiunea prevăzută la art.264^1 alin.(1) din Codul penal, în redacția Legii nr.119 din 23.05.2013, în vigoare din 21.06.2013, prevede pedeapsa cu amendă în mărime de la 400 la 500 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de la 3 la 5 ani.
51. În calitate de circumstanțe atenuante, conform art.76 lit.f) din Codul penal, instanța a reținut recunoaşterea vinovăţiei, căința sinceră de cele comise.
52. Circumstanţe ce agravează vina inculpatului, conform art.77 din Codul penal, nu au fost stabilite.
53. Prin urmare, instanţa de judecată accentuează că pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie echitabilă, legală şi individualizată, capabilă să restabilească

echitatea socială şi să realizeze scopurile legii penale şi pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispoziţiile părţii generale a Codului penal şi stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

54. De circumstanțele în cauză, constată instanța de judecată, s-a ținut cont la încheierea acordului de recunoaștere a vinovăției prezentat instanței de judecată spre aprobare.
55. Conform prevederilor art.8 Cod penal, *caracterul infracţional al faptei şi pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârşirii faptei*.
56. Instanța subliniază că potrivit modului de aplicare a pedepsei prevăzut la art.80 alin.(1) Cod penal, în cazul în care persoana pusă sub învinuire încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, iar instanța de judecată acceptă acest acord, limitele de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod se reduc cu o treime. (3) Prin derogare de la alin.(1), în cazul în care persoana pusă sub învinuire pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute la art.264 alin.(2), (4), (6) și art.264[1] încheie un acord de recunoaștere a vinovăției, iar instanța de judecată acceptă acest acord, reducerea menționată la alin. (1) se aplică doar limitei maxime de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod.
57. Luând în consideraţie faptul că soluţionarea cauzei penale, la solicitarea inculpatului, a avut loc în baza acordului de recunoaștere a vinovăției, acesta recunoscând în totalitate faptele incriminate și vina sa în comiterea acestora, instanţa constată luarea în calcul a regulilor prevăzute la art.80 alin.(1) Cod penal, la aplicarea pedepsei penale, ţinând cont totodată şi de prevederile art.64 alin.(3) din Codul penal, care indică că, mărimea amenzii pentru persoanele fizice se stabileşte în limitele de la 500 la 3000 unităţi convenţionale.
58. Pe cale de consecință, instanța evidențiază că în procesul judiciar, procurorul a solicitat acceptarea cuantumului pedepsei negociat și acceptat de părți în baza acordului de recunoaștere a vinovăției, cu tragerea la răspundere penală prin aplicarea în privința inculpatului Cavcaliuc Ion Ivan, a unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale.
59. În speță instanța de judecată, ținând cont de acordul dintre părți, consideră necesar a-i aplica lui Cavcaliuc Ion Ivan o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 (*cinci sute*) unități convenționale.
60. Instanța de judecată constată că pedeapsa negociată de Cavcaliuc Ion cu procurorul se încadrează în prevederile legale pentru o asemenea faptă și, respectiv, va fi acceptată de către instanța de judecată.
61. Totodată, instanța de judecată reține că, infracțiunea prevăzută la art.264[1] alin.(1) din Codul penal, a fost săvârșită de către inculpat, la 29.09.2013, iar potrivit prevederilor art.64 alin.(2) din Codul penal, în redacția Legii nr.119 din

23.05.2013, în vigoare din 21.06.2013, unitatea convenţională de amendă este egală cu 20 de lei.

62. Pe cale de consecință instanța reține că mărimea amenzii de 25 000 lei (500 unități convenționale) la care s-a ajuns la un acord între procuror și învinuit este eronată.
63. Potrivit prevederilor art.509^1 alin.(5) Cod de procedură penală, în cazul în care s-a comis o eroare la stabilirea pedepsei definitive cu privire la care s-a ajuns la un acord între procuror şi învinuit, *instanţa, la pronunţarea sentinţei, poate înlătura eroarea constatată*, fără a agrava starea învinuitului. Instanţa poate aplica pedeapsa complementară în cazul în care ajunge la această concluzie.
64. Respectiv, fără a agrava starea inculpatului Cavcaliuc Ion, instanța de judecată va înlătura eroarea constatată în Acordul de recunoaștere a vinovăției din ***** și va aplica lui Cavcaliuc Ion Ivan o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 (*cinci sute*) unități convenționale, reieșind din unitatea convențională de 20 lei, ceea ce reprezintă 10 000 (*zece mii*) lei, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.
65. Instanţa apreciază că, reieşind din caracterul şi gradul prejudiciabil al faptei comise de inculpat, de personalitatea acestuia şi dorinţa de reabilitare socială grabnică, aceste măsuri de constrângere statală vor constitui un mijloc eficient şi suficient de corectare şi reeducare a inculpatului, precum şi de prevenire a săvârșirii altor infracţiuni, cauzându-i în acelaşi timp unele lipsuri şi restricţii ale drepturilor în limite rezonabile şi proporţionale, pentru atingerea scopului pedepsei penale.
66. În corespundere cu prevederile art.385 alin.(1) pct.15) din Codul de procedură penală, instanța urmează să se expună în privința măsurii preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.
67. În contextul dezbaterilor judiciare procurorul, apărătorul şi inculpatul nu s-au expus pe marginea aplicării sau menținerii măsurilor preventive în privința inculpatului.
68. Astfel, instanţa statuează că, până când sentinţa va deveni definitivă, se va aplica în privinţa inculpatului Cavcaliuc Ion Ivan măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi ţara*.
69. Cheltuieli judiciare nu au fost identificate.
70. În conformitate cu prevederile art.art.16 alin.(2), 80 alin.(1) Cod penal, art.art.157-162, 340, 384-389, 392-395, 397, 509^1 şi 437 alin.(1) pct.1^2) din Codul de procedură penală, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se acceptă acordul de recunoaștere a vinovăției încheiat dintre Cavcaliuc Ion Ivan.

Se recunoaște vinovat Cavcaliuc Ion Ivan în comiterea infracțiunii prevăzute de art.264[1] alin.(1) din Codul penal, și în baza acestei norme, cu aplicarea prevederilor art.80 alin.(1) Cod penal, i se stabilește pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 (*cinci sute*) unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani.

Se înlătură eroarea constatată în Acordul din *****, și se stabilește lui Cavcaliuc Ion Ivan pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 500 (*cinci sute*) unități convenționale, reieșind din unitatea de 20 lei, ceea ce reprezintă 10 000 (*zece mii*) lei.

Până la devenirea definitivă a sentinţei a aplica faţă de Cavcaliuc Ion Ivan măsura preventivă – *obligarea de a nu părăsi ţara*.

Sentința este definitivă, însă poate fi atacată cu recurs de către procuror, inculpat sau apărătorul acestuia în termen de 15 zile de la pronunțare, doar în partea erorilor procesuale și măsurii de pedeapsă stabilite, la Curtea de Apel Centru prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani.

Preşedintele şedinţei,
Judecător Angela Catană